

отишълъ срешта него, и така лесно му надвилъ, штото извѣ-
 стилъ на сенатъ тѣ съ три думи: »veni, vidi, vici,« »дойдохъ,
 видѣхъ и побѣдихъ.« Нѣ Партията на Помпея и на респуб-
 ликанцити била оште силна. Тии събрали много войска въ
 Африка. Отъ тѣхнители войводи забѣлѣжителенъ билъ Катонъ
 Младий, потомецъ на Катона ценсора; той билъ познатъ по
 честний и неподкупний си характеръ; и гледалъ да работи
 като прочутий си прѣдѣдъ въ любовь та камъ стари ти рес-
 публикански нрави. Когато Цѣсаръ се готвилъ да прѣмине
 отъ Италия въ Африка, една часть отъ войска та му се по-
 бунила; поискала обречени ти награди и освобождение отъ
 служба та. Тогава Цѣсаръ показалъ голѣмо достоинство и
 духовитость. Той самъ се явилъ посрѣдъ бунтовници ти, и
 имъ казалъ едно словце, съ което се съгласявалъ да ис-
 пълни желание то имъ; при това той ги нареклъ нѣ »вой-
 ници,« а »квирити,« което означавало просто граждане ти.
 Такѣва промѣна се показала доста скѣрбна (до толкова
 вече се били измѣнили нрави ти на Римляне ти!); тии ту-
 такси се раскаяли, и молили войвода та да ги земе съ себе
 си въ Африка. Тамъ, при всечко че противници ти му били
 твърдѣ много, Цѣсаръ скоро ги разбилъ и ги распрѣсналъ.
 Катонъ не рачилъ да види падане то на республиката, та
 се убилъ самъ въ градъ Утика. (Затова той е познатъ съ
 име *Утическии*). Цѣсаръ послѣ уништожилъ остаткити на
 помпеицити и на республиканци ти, които се били събрали
 въ Испания, дѣто тии показали голѣмо юнашко опирање.

Заповѣдничество и смъртъ Цѣсарева. Кога се вър-
 налъ побѣдителъ тѣ въ Римъ, сенатъ тѣ вече безъ проти-
 вение правилъ каквото рече той, и го нареклъ заповѣдникъ
 (повелитель, диктаторъ) до животъ. Цѣсаръ тържествовалъ
 побѣди ти си съ великолѣпенъ триумфъ, и потачилъ народъ
 тѣ съ всякакви зрѣлишта въ циркове ти и амфитеатри ти;
 освѣнъ това раздалъ на войници ти и на сиромаси ти много